

ПЛАН

1. Совість – основа совісного вчинку людини

1.1. Сім'я як носій та джерело формування совісті

1.2. Сутнісна характеристика категорії «совість»

2. Особливості формування совісті

2.1. Механізм та моральні засади формування совісті людини

2.2. Проблеми формування совісті

2.3. Зв'язок совісті і перспектив розвитку суспільства

НАША СПАДКОВІСТЬ – СОВІСТЬ

Сьогодні вранці мій тато поступився жінці з дитиною місцем в автобусі. Вчора в магазині моя мама повернула частину решти, яку касир помилково дала мамі.

Вважаю, що в цих ситуаціях мої батьки «вчинили по совісті». Що це означає? Насамперед помітно, що совісний вчинок характеризується чимось добрим, високоморальним, суспільно корисним, приємним для оточуючих. В такому випадку совість можу порівняти з невидимим індикатором, який аналізує ту чи іншу ситуацію за участі людини та допомагає зробити висновок щодо конкретної моделі поведінки за конкретних обставин. Основна проблема полягає в налаштуванні цього індикатора на нормальний режим роботи та в підтриманні його працездатності за будь-яких умов. Це потребує від людини як носія совісті постійної роботи над собою в напрямку самовдосконалення, трансформації своїх морально-етичних принципів в реальні, совісні вчинки на практиці. Ситуація ускладнюється тим, що чинити по совісті не завжди легко, хоча б через те, що з одного боку довкола нас багато спокус у вигляді ліні, бездіяльності, байдужості, неправди, несумлінності тощо, а з іншого - немає єдиного однакового для всіх ситуацій

і для всіх людей тлумачення того, що є совісний вчинок, а що – ні. Отже різні люди можуть розуміти один той самий вчинок по-різному. Думаю, що нині в суспільстві є певний дефіцит совісних вчинків.

Вихід із цієї проблемної ситуації вбачається в необхідності нашого постійного самоаналізу, який є можливим лише за умов здобуття нами адекватної освіти, осмислення високих морально-етичних засад виховання та реалізації цих здобутків в повсякденному житті. Виходячи з цього, вважаю, що на сьогодні для нас місцями та засобами формування і налаштування цього «індикатору» нашої поведінки під назвою «совість» є школа та сім'я.

Що ж буде завтра? А завтра я буду чинити по совісті, так як чинять мої батьки сьогодні аби з часом мої діти-школярі могли почати такий твір такими ж рядками, якими я почала його сьогодні. Переконана – буде так, і тоді – ми успадкуємо саме той безцінний скарб, який зробить мою країну багатою, а націю – сильною.

Данный текст получен уникальным на 100% (проверено на сервисе <https://text.ru/antiplagiat/5d81ed435a0b6>)

Подсвечено: Неуникальные фрагменты

Сьогодні вранці мій тато поступився жінці з дитиною місцем в автобусі. Вчора в магазині моя мама повернула частину решти, яку касир помилково дала мамі. Вважаю, що в цих ситуаціях мої батьки «вчинили по совісті». Що це означає? Насамперед помітно, що совісний вчинок характеризується чимось добрим, високоморальним, суспільно корисним, приємним для оточуючих. В такому випадку совість можна порівняти з невидимим індикатором, який аналізує ту чи іншу ситуацію за участі людини та допомагає зробити висновок щодо конкретної моделі поведінки за конкретних обставин. Основна проблема полягає в налаштуванні цього індикатора на нормальний режим роботи та в підтриманні його працездатності за будь-яких умов. Це потребує від людини як носія совісті постійної роботи над собою в напрямку самовдосконалення, трансформації своїх морально-етичних принципів в реальні, совісні вчинки на практиці. Ситуація ускладнюється тим, що чинити по совісті не завжди легко, хоча б через те, що з одного боку довкола нас багато спокус у вигляді ліні, бездіяльності, байдужості, неправди, несумлінності тощо, а з іншого - немає єдиного однакового для всіх ситуацій і для всіх людей тлумачення того, що є совісний вчинок, а що – ні. Отже різні люди можуть розуміти один той самий вчинок по-різному. Думаю, що нині в суспільстві є певний дефіцит совісних вчинків. Вихід із цієї проблемної ситуації вбачається в необхідності нашого постійного самоаналізу, який є можливим лише за умов здобуття нами адекватної освіти, осмислення високих морально-етичних засад виховання та реалізації цих здобутків в повсякденному житті. Виходячи з цього, вважаю, що на сьогодні для нас місцями та засобами формування і налаштування цього «індикатору» нашої поведінки під назвою «совість» є школа та сім'я. Що ж буде завтра? А завтра я буду чинити по совісті, так як чинять мої батьки сьогодні аби з часом мої діти-школярі могли почати такий твір такими ж рядками, якими я почала його сьогодні. Переконана – буде так, і тоді – ми успадкуємо саме той безцінний скарб, який зробить мою країну багатою, а націю – сильною.

Текст сохранен

Проверить уникальность

Вы можете повысить уникальность текста на нашей Бирже рерайтинга.

Повысить уникальность

Версии текста:

🔒 18 минут назад (UTC +02:00)

Уникальность	100%	Орфография	4
Всего символов	2074	Заспамленность	47%
Без пробелов	1763	Вода	8%
Количество слов	308	Замена символов	109

Уникальность: 100%